

den overordentlig plausible Grund, at det er et Spørgsmaal, som maa afgjøres ved Lønningssloven. Dette vil i Almindelighed være en overmaade skyldtgjørende Grund, men den er det mindre i dette Tilfælde, idet vi her kunne sige, at det daværende Udvalg og jeg i Forening, da vi forhandlede om Søværnsloven, forværrede i høi Grad uden at vide det Stillingen for de paagældende Mennesker; derved er der nogen Grund til i dette Tilfælde at gjøre den bedre. Der var den Gang et fælles Lægekorps for Hær og Flaade, hvor Forholdet imellem Antallet af Overlæger og Skibslæger var forholdsvis gunstigt, og hvor virkelig Vægernes Tjeneste var saa facil, at de kunde supplere deres Lønninger ved privat Praxis, hvilket denne Lønning væsentlig er beregnet paa, idet Lønningen for den yngste Klasse af Skibslæger er 1200 Kr., og det er en Lønning, som en Mand paa en 30—40 Aar — det ere de i Reglen — ikke kan nøies med. Nu skilte vi dem ad i 2 Afdelinger, og for Marinens Vedkommende blev der kun 2 Overlæger til 6 Skibslæger. Den ældste Skibslæge er over 60 Aar, og hans Lønning, 2400 Kr., er ogsaa beregnet paa at skulle suppleres med privat Praxis, men Marinens Læger ere mindst $\frac{1}{2}$ Aar ude, saa de kunne ikke supplere deres Lønninger ved privat Praxis. Jeg synes derfor virkelig, at der er al mulig Grund til i dette Dieblit ikke at holde fast paa, at dette er en Sag, der egentlig skulde ordnes ved Lønningsslove, da vi saa overordentlig mange Gange have hjulpet paa Lønningsslove paa Finantsloven, og jeg synes, at der her er en særlig Grund dertil. Af de forskjellige personlige Tillæg, som der er foreslaaet negtede under Nr. 143, er der for det Første et, som jeg særlig vil henlede Opmærksomheden paa, det er det Honorar, der forlanges til Chefen for Skolen for Skibsbygning og Maskinvæsen. Der er 3 saadanne større Skoler ved Søværnet, det er Søofficersskolen, den Skole, jeg nævnte her, og saa Underofficersskolen. For Chefen for Søofficersskolen er der ved Lønningsslov bestemt et Bestillingstillæg, det Samme er for længe siden givet af Folkethinget til Chefen for Underofficersskolen, men derimod er det ikke hidtil lykkedes mig at faae det for denne Skoles Chef, og i de tidligere Aar har jeg forsaavidt brudt mig mindre om det, saa længe Direktøren for Skibsbygningssvæsenet var Chef for denne Skole, idet han ikke vilde tage det, men mente at være saaledes stillet, at han kunde gjøre denne Tjeneste uden særligt Tillæg. Nu er imidlertid Underdirektøren

for Maskinvæsenet blevet det. Denne Mand staar paa yngste Lønning, der i Forhold til det Arbejde og det Ansvar, han har som Underdirektør, er ganske overordentlig lille. Han er en af dem her i Landet, der har det allerstørste Kjendskab til Maskinvæsen, hans Tjeneste er næsten ubetalelig, hans Løn derimod meget lille, men saa at forlange, at han dertil skal overtage en betydelig Virksomhed, der ligger udenfor hans Stilling som Underdirektør og tage den uden Tillæg, synes jeg, er mere, end man med Billighed kan forlange. Der er dernæst ogsaa foreslaaet et personligt Tillæg til Chefen for Orlogsværftets Regnskabsvæsen, Orlogskapitain Schonheyder. Jeg havde egentlig ikke ventet, at der skulde være saadan Modstand mod det. Det angaar nemlig en Mand, der har over 50 Aars Tjenestetid, og han har i den Tid arbejdet overordentlig godt. Han er paa Grund af Forholdene naaget de 50 Aars Tjenestetid ikke naaet op paa højeste Lønning, der hører til den Stilling. Fra Underdirektør gif han nemlig over til Chef for Regnskabsvæsenet; der turde derfor nok være Anledning til at give ham dette Tillæg. — Vi komme dernæst til de Vædringsforslag, der angaa Værftet. Der er et Par af dem, jeg vil omtale. Jeg maa der ganske slutte mig til, hvad der er sagt af den ærede Ordfører for Mindretallet, at det er en Selvfølge, at naar der kommer flere Skibe og flere Bygninger, saa maa Udgiften til Vedligeholdelse af Skibe og Bygninger blive større. Men der er endnu en Ting, der kan anføres her. Den ærede Ordfører for Udvalget gjorde en Bemærkning om Forholdet mellem Forlangendet om Forhøjelse og Prisfaldet. Sa, Sagen er naturligvis at det kan gjerne være, at Jernet er blevet noget billigere, end det var for nogle Aar siden, men nu maa der gjøres Brug af det bedste Staal, for at kunne præstere det Samme som en eventuel Fjende, saa i Stedet for nu at bruge Jern, maa man tværtimod nu bruge Noget, der er langt dyrere. Tidligere havde man meget gode solide Dampmaskiner, men det var Noget, der naturligvis var af en ganske urimelig Vægt — ja jeg vil egentlig ikke kalde den for urimelig, for Soliditeten kunde jo være meget god — men det bevirkede, at med den Maskine, man kunde anbringe i et Skib, løb man kun en forholdsvis ringe Fart. Nu løber man 50 pCt. større Fart med Skibene end for 3—4—5—6 Aar siden, og det kan kun naaes ved at bygge Maskinerne noget lettere, men det vil atter sige, at vi maa anvende det allerbedste Materiale, i Stedet for fulde Axlere kan man saa tage